↑ Text a foto:
Bc. Roman Šulc

Nenáročný terén je vhodný pro rodiny s dětmi – rozcestí u židovského hřbitova ↗

Na běžkách

Humpolecko rozhodně nepatří mezi vyhlášená zimní střediska, ale přesto že leží v nadmořské výšce jen těsně nad 500 metrů, již několik let si získává reputaci mezi milovníky bílé stopy. Ti se na zdejší běžkařské trasy vydávají nejenom proto, aby si protáhli tělo na čerstvém vzduchu, ale aby se také dozvěděli něco zajímavého o tomto rázovitém kraji, ležícím přímo v srdci Vysočiny.

Značené trasy

V okolí Humpolce byly původně vyznačeny dvě běžkařské trasy. Tak zvaná **trasa A** – severní okruh o délce 40 kilometrů a **trasa B** – jižní okruh o délce 29 kilometrů. A protože zájem sportovců předčil všechna očekávání, byla později vyznačena ještě kratší **trasa C –** východní okruh o délce 11 kilometrů. Celkově tak dosáhla **délka všech značených tras 80 kilometrů**, a to je již pěkná projížďka, na které se lze zdravě zapotit. O sjízdnost všech tras se zdejší městský úřad stará pomocí sněžného skútru, který obnovuje poškozenou stopu a usnadňuje tak nejen vlastní jízdu, ale i orientaci v převážně lesnatém terénu.

80 km perfektně projeté stopy tam, kde byste to jistě nečekali.

Na přelomu let 2011 a 2012 sice byla paní zima na sníh mimořádně skoupá, touto dobou jsou již jistě sněžné dálnice okolo Humpolce v plném provozu – takže hurá do běžek a vzhůru na cestu! V dnešním

↙ *Úprava stop pod hradem Orlík*

kolem Humpolce

vydání Turisty vás provedeme nejatraktivnější částí severního okruhu, na které leží několik pozoruhodností. Namasírujte svaly, před námi je hezkých 25 kilometrů.

Svojsík, Hašek i Wolker

Naše putování začneme na severním okraji Humpolce u areálu školního statku. Tady začíná značená trasa, po které se vydáme do Čejova, za kterým při křížení se silnicí (3 km) překonáme ve stoupání kótu 521 metrů. Pokračujeme zatím stále ještě otevřenou krajinou po úbočí Vránovy skály do Orlovského polesí a jakmile se dotkneme lesa, vyplatí se udělat si krátkou odbočku asi 250 m k **Orlovské hájovně** (5,5 km).

Orlovská hájovna. Místo, kde psal A. B. Svojsík Českého skauta. Dodnes je Mekkou vyznavačů skautingu.

Cesta sice není značena, zato bude spolehlivě projeta běžkařskou stopou. Do této hájovny totiž jezdil na počátku minulého století na prázdniny ke své sestře Antonín Benjamín Svojsík a místo je tedy takovou Mekkou všech českých skautů. Právě tady Svojsík napsal v průběhu roku 1912 knihy Český skaut a Den v táboře junáka, které se později staly manuálem skautingu u nás. Od hájovny se musíme vrátit zpět a pokračovat kolem Čihadel k rozcestí nad Kejžlicí (6,7 km). Pokud by už někoho přepadl hlad nebo jen chuť na chvíli odpočinku, zastavení v Kejžlické hospůdce (od rozcestí 700 metrů) na návsi uspokojí každého. Další trasa zhruba sleduje vrstevnici kolem samot Pohodárna (7,8 km) a Blatov

↑ *Orlovská hájovna a pamětní deska A. B. Svojsíka* →

↑ *Pomník Jiřího Wolkera*

(8,5 km) až ke křížku na rozcestí s modrou turistickou značkou pod Lipnicí. Tady je možnost udělat další krátkou odbočku za občerstvením, pokud jste ještě neměli hlad v Kejžlici, a to na náměstí v **Lipnici** (800 metrů), kde v hospodě U České koruny můžete zavzpomínat na Jaroslava Haška, jenž zde psal svého Švejka. Určitě nepřehlédnete ani hradby známého lipnického hradu, teď přes zimu ale pro turisty zavřeného.

Básník Jiří Wolker byl účastníkem vůbec prvního skautského letního tábora.

Ať již půjdete do Lipnice nebo ne, zde se naše trasa stáčí zpět do lesů kolem chatové osady Loskoty (10,5 km), kde se dělí. My budeme pokračovat směr Nové Dvory (12 km), abychom v lesích navštívili **památník Jiřího Wolkera** (13 km). Ten stojí na místě vůbec prvního letního skautského tábora, kterého se jako jeden z 13 účastníků mladý básník sám zúčastnil. Jsme totiž opět blízko Svojsíkovy Orlovské hájovny.

Na hrad Orlík

Od pomníku trasa sleduje vedlejší silnici ke křížku u Bratroňova (14,5 km), kde vyjedeme z lesa a opět se spojíme s tou větví trasy, kterou jsme opustili u Loskot. Otevřenou krajinou pokračujeme ještě chvíli po vrstevnici kolem Kojkoviček (15,5 km), kde se ale terén začíná prudce zdvíhat na vrchol Kalvárie s nadmořskou výškou 615 metrů (16,3 km). Vlastní vrchol o pár metrů mineme, pokud se tam podíváte, narazíte jen na několik křížů z 19. století. Do samoty Mozerov (17 km) s asi osmi domky hezky sjedeme mírným sešupem.

Další cesta vede poměrně zvlněnou krajinou a převážně opuštěnými lesy, kde si budete zaručeně připadat jako v zakleté pohádce. Nejprve mineme hájovnu Veselsko (17,5 km), což je na delší dobu poslední známka civilizace, abychom nakonec celí propocení stanuli na kótě 612 metrů nad mořem (19,6 km) nedaleko vesnice Leština. Po několika metrech přijedeme na silničku, podél které se dáme nejprve vpravo a po asi 400 metrech odbočíme vlevo do tak zvaného Panského lesa. Další část trasy bude až na rozcestí (21,3 km) takovým pohodovým relaxem, při kterém si můžete užít nefalšované atmosféry zimního lesa.

Bohužel, od tohoto rozcestí zbývá už jen kousek a budete z lesů venku. Držte se ale stále okraje lesa, podél kterého je stopa projetá sněžným skútrem, až k rozcestí pod hradem Orlík (23 km). Pojedete spíš po rovině, nebo budete mírně klesat. Pokud bude foukat vítr, dejte si v tomto úseku pozor, vítr tu umí být pěkně nemilosrdný, protože jedete po kraji rozlehlé sněhové pláně. Pokud budete mít ještě sílu, malá odbočka k hradu (300 metrů) určitě stojí za trochu té námahy, i když je teď v zimě zřícenina uzavřená. Romantické trosky vykukující ze sněhu potěší každého turistu a navnadí ho na závěrečnou část cesty.

Andělka, Čertovka a Žiďák

Od hradu vede ještě pěkný kus cesty lesem, než z něho nadobro vyjedeme těsně před naším cílem. Jakkoliv se už asi budete těšit na vyhřátou hospůdku někde v Humpolci,

za krátkou zastávku stojí i výrazné skály u cesty, které se jmenují Andělka a Čertovka (24,5 km). Podle pověsti se na jedné ze skal usadili čerti, kteří tuze sužovali zdejší kraj, s nímž by to po jejich řádění nedopadlo dobře. Nakonec je ale vyhnali andělé, které Bůh seslal na druhou ze skal, aby lidem ulevil. Budete-li mít štěstí jako my, třeba ještě nějakého zatoulaného čerta potkáte.

V půli cesty mezi okrajem lesa a prvními městskými domky můžete zvolnit tempo u poslední zajímavosti na dnešní trase, u židovského hřbitova z počátku 18. století, kterému nikdo neřekne jinak než Žiďák. Je na něm pohřbeno několik předků a příbuzných významných osobností naší historie, například **Franze Kafky** (rod Löwy) nebo **Gustava Mahlera** z nedalekých Kališť. Jsme v podstatě v cíli. Před námi jsou již vidět věže kostela sv. Mikuláše na humpoleckém náměstí a po necelém kilometru už bude potřeba sundat lyže, které nelze použít v městských ulicích.

Věřím, že popsaná trasa uspokojila každého, kdo nechce jen sportovat, ale také se trochu rozhlíží kolem sebe. A že se bylo na co dívat. Neváhejte, další trasy kolem Humpolce čekají na pokoření.

Více informací o trasách a o aktuální sněhové pokrývce naleznete na http://infohumpolec.cz/infocentrum.

↑ *Čert u skály Čertovka*

↑ *Humpolec*

↖ *Krajina okolo Humpolce*